

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Illvstre Certamen Decem Millium Martyrum Achatij nempè & sociorum, militum, qui paßi sunt sub Hadriano & Antonino Impp. in monte Ararath propè Alexandriam, quæ iuxta Tigrim in Armenia sita est: de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

vt cuncti scissis vestibus & planctu valde miserabili deformati, ad eius exequias conuenirent. Ereptum sibi patronum, defensorem, tutorem, vna omnes voce lamentabantur.

Cum igitur debitum Deo spiritum reddidisset, ita niueo candore vultus eius, & omne corpus affectum est, vt omnes inter singultus & lacrymas benedicerent Deum. Post mortem vero hoc etiam ad meritum eius nobis innotuit, quod Iohannes Neapolitanæ urbis antistes, ante diem tertium quam de hoc mundo ad Dominum migraret, retulit se vidisse S. Paulinum, angelica dignitate ornatum, sydereâ claritate fulgentem, verbisque suauissimis sibi dicentem, Solue vincula rædiorum tuorum, vt nobiscum post diem tertium, eadem immortalitatis gloria fruaris. Quod sanè in Ioane, qui tunc integra adhuc erat corporis valetudine, post diem tertium completum est. Corpus verò S. Paulini Romam translatum, in Ecclesia S. Bartholomæi, in Insula, vnâ cum corpore eiusdem Apost. honorificè asseruatur.

**ILLUSTRE CERTAMEN DECEM MIL-
lium Martyrum Achatij nempè & sociorum, mi-
litum, qui passi sunt sub Hadriano & Antonino
Imp. in monte Ararath propè Alexandriam, quæ
iuxta Tigrim in Armenia sita est: de huius certami-
nis veritate vide Bar. de hoc die, in not. m. Ro.**

Quo tempore Hadrianus & Antoninus re-
rum potiebantur, Gadareni & Euphratenses facta conspiratione (incertum qua de causa) aperta vi atque armis imperium oppugnare decreuerunt. Quorum rebellionem Imperatores vt reprimerent, debitaq; de tanto scelere poenas repeterent, collecto xvj. hominum mil-
Sff 3 lium

Etiam Iudei
& Ethioei
plangunt
mortem eius.

Corpus de-
functi niueo
candore cor-
spicuum.

Apparet E-
piscopo Ne-
apolitano.

24 Junij.
Gadareni &
Euphraten-
ses, rebelles
Imp. Hadri-
ano & An-
tonino, qui
regnarunt
circa an. Ch

133. teste Ba-
20. An. 10. 2.

Achatij &
Heliadis ma-
gnanimitas.

Angelus ap-
paret Achaz-
tio.

Achatius cū
suis copiis
inuocat Ie-
sum, & victo-
ria potitur.

lium exercitu, contra sceleratam hostium con-
spirationem instructi rebus omnibus processerunt. Sed visa incredibili rebellatium multitudine (centum namq; hominum millia ad confligendum paratissima in acie stabant) diffisi de suorum animis, in effusam fugā cum septē millibus conuersi sunt. Achatius verò primicerius, & Heliades exercitus totius dux, ignauā aliorum detestati, conuersi ad reliquam multitudinem: State viri, dicebant, & venite, vt deorū numina sacrificijs placemus, quò gloriosum de hostibus nostris triumphum referamus. Cumq; sacrificio intenti, hædum de more excoriaret, maiori longè quā cæteri formidine subito oppressi, proiectis armis, fuga similiter salutē quaesierunt. Accidit autem vt cæteris hinc inde dispersis, Achatio adolescens quidam admirabili splendore coruscans (is erat Angelus Domini) obuius fieret, eumq; huiusmodi ferè verbis ab ea formidine, simulq; turpa fuga reuocaret. Quid mirum, si tantus & pavor inuasit, qui spem & robur omne in simulachris collocatis? sed audite me, & omisso simulachrorum cultu, Deum immortalem qui cæli terræque conditor est inuocate, atq; spem vestram in Christo Iesu, qui sacrosancto suo sanguine vos expiauit, defigite, & clarissima cōtinuò de hostibus victoria potieminī.

Hæc vbi dixit, Achatius de summa rei cōsultaturus, suos in consilium vocauit, qui vno pariter consensu saluberrimis adolescentis monitis parendum esse dixerunt. Moxque sublato ad cælum clamore, salutare Iesu nomen inuocarunt: & impetu in hostium copias facto, omnes in effusam fugam compulerunt. Ea victoria exultantes, & summis laudibus Dei potentiam in cælū tollentes, Angelus Domini in Ararath montem

scilicet minores Armenia, quingentis quasi stadijs ab Alexandria distantem deduxit. Ibi verò alij septem angeli, humana tamen specie tecti, se illis adiunxerunt: & incredibili verborum suavitate, singulare beneficium, quo ab omnipotenti Deo affecti fuerant, eis explicarunt; deinde de omnibus quæ ad æternam animarum salutem spectabant, plenissimè eos instruxerunt: imminentemq; tyrannorum furorem prædixerunt; quem si pro Christi gloria forti inuictoque animo sustinerent fore ut cælestem pro eo coronam breui perciperent. His dictis, beati illi spiritus ex oculis & conspectu eorum sublatis sunt. At illi ingenti consolatione perfusi, lachrymas præ gaudio continere non poterant, simulque præteritæ vitæ peccata detestantes, lacrymabili valde fletu numinis diuini misericordiam implorabant.

Postquam verò tertio iam die in hoc pietatis studio perseuerarent, missi continuò ab Imperatoribus adfunt nuncij, qui gesta eorum explorarent. Ij vt laudes & cantica suauissima, quibus Christum extollebant audierunt, eos, id quod res erat, Christianos factos esse cõiectantes, festinanter Imperatoribus nunciarunt, exercitum pro victoria de hostibus potita, Christi numen mirè prædicare, & deos opprobrijs ac contumelijs petere. Quo nuncio consternati sanè Imp. continuis 5. diebus in luctu & squallore versati sunt, nulla non consilia agentes, quibus fortissimos Christi milites ab ea mète ac religione deduceret. Tandè placuit alios 5. reges, Saborem non quidem Persarum, sed Armeniæ regem, Maximum, Adrianum, Maximinum & Tyberianum in auxilium & consilium vocare; qui protinùs cõactò ingenti exercitu præsto fuere, oblati-
 sss 4 prius

Triduo in diuinis laudibus perseuerant.

Quinq; Reguli, martyres persequuntur.

Vox caelitus
missa, Mar-
tyres confir-
mar.

prius idolo suo sacrificijs, ad novos Christi milites perquirendos perrexerunt. Sancti verò tota mente in consideratione diuinæ benignitatis absorpti, orationi incumbabant; quos Achatius tanquam dux & antesignanus omnium, vt venientes dæmonis ministros conspicatus est, luculentis verbis ad constantiam hortabatur. Illis autè ad quæuis supplicia pro Christi nomine excipienda sese offerentibus, & diuinas laudes concinentibus, vox huiusmodi ad eos caelitus dilapsa est. Nolite furorem eorū expanescere, qui corpori necem adferre possunt. Ego enim rerum omnium Dominus, vestri curam gero: ego vos protego, ego immortalis vos gloria donabo. Hac voce ad eum animi omnium roborati sunt, vt flexo poplite, irruentium gladios nudis cervicibus excipere vehementer cuperent. At milites accedentes, regum eis mandatum exposuere, vt sine mora illorum se conspectibus sisterent. Tum Achatius pulcherrimam martyrum aciem instructo ordine deducens, regibus illam exhibuit; qui visa eorum alacritate, & promptissima pro Christo moriendi voluntate impiam lachrymarum vim profuderunt; quasi cæco quodam mentis furore, in pestem & exitium ruerent. Ne tamen quicquam intentatum relinquerent, blandissimis verbis ad idolorum sacrificia eos inuitarunt. Quibus illi vna voce omnes responderunt; Absit vt tanta nos impietate contaminemus, vt idolis omni sensu destitutis thura offeramus; quin potius sacrificium viuam & immaculatum Deo nostro nosmetipsos offeremus, qui tanto nos indignos peccatores amore persecutus est, vt sanguinis tui preciosissimi effusione, scelerum nostrorum maculas abluere voluerit.

Egregia mar-
tyrum con-
stantia.

Hadria-

Hadrianns cum tantam animorum virtutem
 satis mirari non posset, inquisiuit diligenter que
 res in eam mentem eos ita subito impulisset; Cui
 Achatius, tanquam ex ore omnium, luculenta
 sane oratione clarissima Dei beneficia ei expo-
 suit, dixitque fieri non posse, ut ullis minis vel
 supplicijs ab amore Christi auellerentur. Tum
 vero Adrianus in rabiem furoremque conuer-
 sus, iussit eos lapidibus obrui; sed lapides
 in lapidantium ora conuersi, clarissime testaba-
 tur sub omnipotentis Dei protectione eos lati-
 tare. Post hec Imperator flagella expediri, & vi-
 ritim eos caedi mandauit. Cumque horrendè in
 corpora eorum sauirent, quidam Draconarius
 nomine, suppliciorum atrocitate motus: o fra-
 tres, inquit, iam oratione opus est, iam quæso vir-
 tutem nobis à Deo impetrate: nam quæ pati-
 mur tormenta, sanè grauiasunt. Cui Achatius,
 perseuerate fratres in confessione hac salutari,
 nam breui post tempore amplissima, imò sem-
 piterna huius certaminis corona vos manet. Hoc
 cum dixisset, oculis ad cælum, cum admirabili
 pietate sublatis, Christi numen ardenti spiritu
 precatus est; & statim ingens terræ motus
 omnium animos vehementer exterruit: & fla-
 gellantium manus protinus arefactæ, ceteris in-
 gentem pauorem incusserunt. Aderat in regis
 Maximini exercitu, magister quidam militum
 Theodorus nomine, qui mille militibus impe-
 rabat; qui huius miraculi stupore percussus, ex-
 clamauit; Domine Deus cæli & terræ, qui domi-
 naris vniuersæ creaturæ, qui que pro hominis tui
 gloria decernatibus, admirabili virtute subue-
 nis, dignare nos quoque indignos peccatores, in
 tam beatam militum tuorum sortem recipere.

Lapidibus
 martyres
 petuntur.

Flagellatur.

Achatius
 eos confes-
 ma.

Theodorus
 cum mille
 militibus
 credit.

Hac oratione expleta, protinus sublato signo, se vnà cum suis omnibus ad castra martyrum transtulit.

Ea re incredibili furore exagitati reges, animos in omnes partes versabant, vt de tanta contumelia vindictam fumerent, & dolorem suum aliquo modo lenirent. Iussere igitur sudes incubi speciem figuratos, per stadia viginti spargi vt martyres nudis plantis eos inambularent, vtque ijs grauissimè fauciati alij super alios procumberent, & luctu & clamore, quemadmodum putabant, omnia complerent, eoque spectaculo conceptum eorum dolorem diluerent. Sed accidit vt ea tormentorum instrumenta, continuò ab angelis vno in loco cumulerentur: & Christi militibus, per ea stadia, liber sine vlla offensione transitus præberetur.

Varijs tormentis afficiuntur martyres.

Maximus igitur, (qui horum omnium cruciatuum primarius auctor erat) cernens omnes suos conatus in nihilum recidere, frendens gemensque præcepit, vt omnibus poenis & supplicijs, quæ Christus pro humani generis redemptione libens sustinuit, excarnificarentur. Nec mora, ministri furore & amentia flagrantes virgarum nodis latera eorum dilacerant, & verberibus concidunt, & paulatim carpunt, vt non celeri morte doloribus acerbissimis finis imponeretur; deinde singulorum capitibus spineas coronas imponunt, iisdemque ferè cruciatibus ac ludibrijs, quæ Christus pro nobis pertulit, eos afficiunt. Illi verò omnem à corporibus suis dolorem, nomine Christi sepiùs inuocato, depellebant, & illi gratias agebant, quod seie tanto beneficio cumulare. Porro Achatius cæteros, vt supplicia libenter pro Christi gloria subirent,

subirent, verbis sine intermissione exhortabatur, & interim hostium immanitatem, impietatemque refutabat, & vultu oculisque, clarescissimum triumphum ex eorum crudelitate victor agebat. Numerus verò militū qui eos omni suppliciorum genere oppugnabant, fertur fuisse triginta millium: qui tamē Christianorum militum constantia perturbati, multò grauiora animis supplicia perferebant. Tandem cū diu multumq; hoc modo in corpora eorum sauiissent, singulis crucibus affixerunt, & in eos non modo, sed in ipsum quoque Christum ludibria multa & blasphemias sacrilego ore iactabant. Cumque illi tum multo magnificentius Christi numini vota persoluerent, ingens terramotus subito exortus, & densa admodum caligo hostes exterruit, atq; in effusam fugam compulit. Martyres verò in medijs supplicijs constituti, ad constantiam hortari se mutuò, diuinam opem in tali tantoque æternæ salutis discrimine expetere, Christi morte cruciatibusque memoria repetitis, ad eadem crucis supplicia fortiter perferenda sese incitare; ac postremò, Christiani officij in extremo illo spiritu memores, supplices pro omnium salute preces ad Deum fundere, vt quicunq; rebus in aduersis opem eorū imploraret, Christi gratiam, meritis ac precibus eorum abundè consequi mereretur. Postquam autem hoc modo omnia cruciamenta inuicto animo pertulissent, tandem in cælū mortalitatis vinculis expediti, immigrarunt. Corpora eorum fuere ab angelis in monte Ararath, qui tā præclaro eorū certamine celebris euasit, honorificè tumulata; vbi eorū virtus sauctitasq; multis miraculorum signis egregiè clarescunt.

VITA

Achatius cęteros ad cōstantiam hortatur.